

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg kan forstå på de allerede afgivne kommentarer her fra talerstolen, at der bliver noget at lave i udvalget både med henblik på bueskydning og jagt med falkonerer eller rovvildt. Jeg glæder mig til, at vi får belyst de her sager til bunds, inden vi binder os for hårdt enten til et ja eller et nej på disse områder.

Men ellers vil jeg sige, at det at gå på jagt følger et urgammelt instinkt – eller sagt på nudansk: Et velbevaret gen i den menneskelige arvemasse – som kommer til udtryk på mange forskellige måder. Der er nogle, der jagter det andet køn, og der er andre, der jagter hurtig profit og andre igen berømmelse, og på Christiansborg jagter man regeringen. Alt sammen uden nogen fastsat jagttid, fredningsbestemmelser eller minimumskrav til udøverne.

En mere ydmyg og reguleret form for jagt er L 18 udtryk for. Den udstikker rammerne og viderefører de gældende principper for jagt og dermed høsten af den danske faunas naturlige overskud suppleret med dygtige vildtopdrætters produktion i en fortsat harmoni med ejendomsretten. Lovforslaget indeholder en række ændringer og skærpelser i forhold til gældende lov, som set i en helhed både imødekommer kritikerne af jagtudøvelsen og samtidig lovfæster, hvad den store repræsentative del af jægerne allerede efterlever eller positivt opdager er en hensigtsmæssig højnelse af jagtetikken.

Jeg har dog et par enkelte supplerende bemærkninger, som kan indgå i lovforslagets videre behandling i udvalget. Det ene emne er, at selv om man fortsat betragter jagttegnsafgiften som en formålsbestemt afgift til hel eller delvis dækning af lovens formål, så har vi udvidet anvendelsesmulighederne. Men jeg håber ikke, det er mere, end at pengene fortsat skal gå til de opgaver, den nu nedlagte jagtfond og staten hidtil har varetaget, dog forstået i en lidt bredere forstand.

Som yderligere kommentar til § 45 vil jeg på mit partis vegne foreslå, at vi fortsat kan kombinere opkrævningen af jagttegnsafgiften med den tilhørende jagtforsikring.

Dernæst har jeg et par kommentarer til § 28, hvor jeg er meget enig i den første sætning, som lyder: »Udfodring af vildt med jagt for øje må ikke finde sted.« Så vidt så godt. Det er jeg meget enig i. Så kommer den næste og sidste sætning, hvor man siger: »Vildt må ikke besky-

des inden for en afstand af 50 m fra foderplads.« Den afstedkommer for mig at se en række praktiske problemer og fortolkningsproblemer f.eks. med henblik på fodring på skovvej, uhensigtsmæssig placering af foderplads i forhold til tredjemand, uhensigtsmæssig foderplads i forhold til vildtet.

Det er nu engang sådan, at man placerer normalt foderpladserne dér, hvor vildtet gerne vil være, og vi skal jo ikke gøre det for indviklet i vintermånederne, hvor vi gerne vil hjælpe vildtet, så man flytter sine foderpladser hen, hvor vildtet ikke ønsker at opholde sig. Jeg håber, vi i udvalget kan diskutere de her ting godt og grundigt igennem. Jeg ønsker altså en tydeliggørelse af denne paragraf.

Og så vil jeg til slut gerne pege på det ønske, at ministeren i sin administration af kapitel 2, § 3, og af loven i det hele viser hensyn til både jægere og kritikere af jagt, således at ministeren fordeler jagttiderne på de enkelte vildtarter så fleksibelt, at jagtstarttidspunkterne spredes over en så lang periode som muligt for at undgå, at alle skal ud og bralre løs den samme dag; som eksempel kan jeg nævne, at gåse- og duejagten kan indledes primo august måned, hvilket jeg finder fuldt forsvarligt.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Jeg har blot en kommentar til hr. Aage Brusgaard, der mener, at jeg ikke udtalte mig helt i overensstemmelse med grundlovens § 73 om ejendomsrettens ukrænkelighed. Men når man kigger nærmere på lovforslaget og navnlig dets intentioner, er der nogle bestemmelser, som jeg synes hr. Aage Brusgaard skal være opmærksom på, nemlig at den mindste arealbegrænsning ikke gælder, hvis man driver jagt sammen med naboen, og at man ikke må lave haglnedslag hos naboen. Hr. Aage Brusgaard skulle prøve at forestille sig, hvor haglene ville falde; hvis man på et areal på 1 ha skød opad; det er meget svært at begrænse det til den ene hektar.

Men det, jeg navnlig gerne vil gøre hr. Aage Brusgaard opmærksom på, er de jagtetske regler:

»Du har ansvaret for, at hverken jagthypigheden eller afskydningen overstiger, hvad dit eget revirs størrelse og beskaffenhed kan bære.«